

Nu ere de stillede lige med de indenlandske Forfattere, nu gælder Beskyttelsen 50 Aar efter Forfatterens Død, hvad der vil sige, at Værket — ja, det behøver ikke en Gang at være et Værk, det kan være mange forskellige Ting — maaske ikke kan blive frigjort før 100 Aar efter, at det første Gang har set Dagens Lys. Men i vor Tid, hvor Udviklingen, som en tidligere Taler har sagt, gaar fremad saa stærkt, at vi nu i en halv Snes Aar naa en længere Strækning fremad paa Udviklingsvej, end man før naaede i 100 Aar, vil man forstaa, at om 100 Aar er det betydningsløst med en saadan Frigivelse, for saa er det paagældende Værk i den Grad forældet, at det aldeles ikke kan have nogen Betydning. Der gik for nogen Tid siden en Notits gennem Bladene om, at nu vare Carl Baggers Værker frivgne. Man kunde ikke undlade at drage lidt paa Smilebaandet, thi nu er det jo ganske uden Betydning. Om hundrede Aar er alting glemmt i vore raske Dage. I vore Dage, hvor det gaar saa rask, kan man sige, at om et Aar eller to eller tre er det glemmt, i alt Fald forældes Tingene meget hurtigt.

Sagen er, at her er en meget stærk Beskyttelseslov, og Spørgsmaalet bliver saa, om vort lille Land med sin snævre Sprogrænse er tjent med en saa stærk Beskyttelse. Jeg taler naturligvis ikke om de interesserede Parter, Forlæggerne og Forfatterne; der maa være andre Veje til at hjælpe dem, og det have vi ogsaa tidligere haft. Vi have i sin Tid haft og have for Resten endnu meget store Bevillinger paa Finansloven til Forfatterhonorarer. Det var vel egentlig Meningen, at de skulde falde bort, da denne Lov kom, men de staa der den Dag i Dag, og jeg har ikke noget imod, om vi søgte at udvide dem og ad den Vej støttede vore hjemlige Forfattere. Men det Spørgsmaal, der skal besvares, er efter min Mening det, om vort lille Land med sin meget snævre Sprogrænse er tjent med en stærk Beskyttelse paa dette Omraade. Medens det store Lands Varefrembringelser kunne være meget generende for det lille Naboland, saa at dette ofte kan føle det store Lands Overproduktion hvile tungt paa sig, er Forholdet, hvor

det drejer sig om Litteratur og Kunst, det stik modsatte. Her vil det lille Land med stor Fordel kunne modtage, hvad der kommer fra de store Kulturlande, og det bør gøre saa lidt som muligt for at spærre det ude. Jeg mener selvfølgelig, at der skal være en rimelig Beskyttelse, og jeg er lige saa klar over, at det, der her beskyttes, er et virkeligt Arbejde. Og om man end kan sige om dette aandelige Arbejde som om alt andet Arbejde, at det hviler paa forudgangne Generationers Arbejde og Snille, suger til sig af tidligere Slægters Opfindsomhed, Kløgt og Arbejde, og at Samfundet som Følge deraf ogsaa har sin Part i det, skal jeg dog indrømme, at Ejendomsretten for den enkelte her bør beskyttes. Men jeg synes, at det bør være en rimelig Beskyttelse, og jeg synes, at det er uklogt af vort lille Land at jage hidsigt efter at blive forrest i de Rækker. Og jeg synes, at det er urigtigt, at de, der beskyttes og altsaa ere stærkest interesserede, skulle være dem, der have den fulde Bestemmelsesret om, hvorledes og i hvor høj Grad Beskyttelsen skal udvides. Efter Regeringens Stilling til andre Beskyttelseslove havde jeg for øvrigt troet, at den delte min Opfattelse paa dette Punkt, og jeg skal ikke nægte, at det forundrede mig noget at se den fremlægge dette stærke Beskyttelsesforslag. Min Opfattelse er den, at disse Love ikke bør være strengere end nødvendigt, og at Forslaget er en saa betydelig Skærpelse, at det bør undersøges, om den er nødvendig. Er den det, er det en anden Sag, og der kan naturligvis fremkomme saadanne Grunde for en Skærpelse, at man maa finde sig deri, men jeg vilde dog gerne først overtydes derom, thi ellers forekommer det mig ikke, at det vil være i det danske Folks Favør at føre saa strenge Regler igennem som dem, jeg har nævnt før. At Oversættelse ikke skulde være tilladt i 10 Aar, er en Ting, som vil træde hindrende i Vejen for at føre udenlandsk Litteratur ind i Landet ud til de store, brede Folkelag. Man ser jo ogsaa, at man gaar saa stærkt frem her, at man nu fører Tidsskrifterne ind under Beskyttelsen. Jeg tvivler meget om, at Tidsskrifterne i det hele taget ville bryde sig om denne